

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Ústavní soud ČR

Joštova 8
660 83 Brno 2

V Kladně, dne 30.7.2019

Stěžovatel: **Mgr. Dušan Dvořák**, nar. 12.1.1962
bytem Ludmírov – Ospělov 6, okres Prostějov

právně zastoupen **Mgr. Davidem Macháčkem**, advokátem č. osv. ČAK 18146
se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

Účastník 1): **Okresní soud v Prostějově**
Účastník 2): **Krajský soud v Brně**

Ústavní stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 8 To 192/2019-558 ze dne 21.5.2019 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18.4.2019, č.j. 3 T 131/2017-2151

DATOVOU SCHRÁNKOU

Přílohy: - plná moc
- usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21.5.2019, č.j. 8 To 192/2019-558
- usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18.4.2019, č.j. 3 T 131/2017-2151
- dále dle textu

Sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka: jvybwae

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

I.

Okresní soud v Prostějově dne 18.4.2019 usnesením č.j. 3 T 131/2017-2151 rozhodl, že se podle § 283 písm. d) trestního řádu za použití § 278 odst. 1 trestního řádu se zamítá návrh odsouzeného (stěžovatele) na povolení obnovy řízení skončeného pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6.2.2018 č.j. 3 T 131/2017-627 ve spojení s usnesením KS v Brně ze dne 22.5.2018 č.j. 8 To 102/2018-998.

Proti tomuto výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově podal stěžovatel řádně a včas odůvodněnou stížnost ke Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud v Brně vydal dne 21.5.2019 pod č.j. 8 To 192/2019-558 usnesení (dále také jen jako „usnesení soudu 2. stupně“), kterým rozhodl takto:

I. Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost odsouzeného zamítá.

Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 1.6.2019.

Stěžovatel je přesvědčen, že usnesením Krajského soudu v Brně jako soudu stížnostního, tak i Okresního soudu v Prostějově jako soudu nalézacího, při řízení a následně rozhodnutí o stížnosti, soudy zasáhly do základního práva stěžovatele garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Na základě výše uvedeného, tedy proti výše uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18.4.2019, č.j. 3 T 131/2017-2151 a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21.5.2019, č.j. 8 To 192/2019-558 podává stěžovatel v zachované zákonné lhůtě tuto

ÚSTAVNÍ STÍŽNOST

a právní zástupce stěžovatele odůvodňuje ústavní stížnost na výslovný pokyn klienta následovně.

II.

Stěžovatel se u Okresního soudu v Prostějově domáhal povolení obnovy řízení ve věci 3 T 131/2017, kdy tato věc skončila pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6.2.2018 č.j. 3 T 131/2017-627 ve spojení s usnesením KS v Brně ze dne 22.5.2018 č.j. 8 To 102/2018-998. Jako důvody svého návrhu stěžovatel mj. uvedl, že tvrzení, že byl stěžovatel nepříčetný, bylo vyvráceno znaleckými posudky, dále, že byla porušena náboženská práva stěžovatele, že došlo k porušení práva na ochranu života a zdraví, dále stěžovatel argumentoval ustanoveními § 28, 31, 150 a 12 tr. zákoníku, dále stěžovatel argumentoval porušením práva Společenství, dále dle stěžovatele jimi označené právními předpisy jsou předpisy technickými a jsou tedy nevymahatelné. Ohledně bližšího odůvodnění stěžovatel odkazuje na předmětný spis 3 T 131/2017.

Důkaz: spisem sp. zn. 3 T 131/2017

Okresní soud v Prostějově dle odůvodnění přezkoumal návrh stěžovatele na obnovu řízení a argumentaci stěžovatele a dospěl k závěru, že stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by nově vyšly najevo, či byly soudu dříve neznámé, které by mohly ve smyslu § 278 trestního řádu samy o sobě ve spojení se

skutečnostmi a důkazy dříve známými, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině či trestu v dané trestní věci. Zde stěžovatel opětovně odkazuje na písemné vyhotovení napadeného usnesení.

Proti uvedenému usnesení podal stěžovatel včasnou stížnost, ve které namítal hlavně nezákonnost usnesení, dále namítal, že se Krajský soud v Brně opakovaně odmítal vyloučit, ve zbytku stěžovatel opět odkazuje na obsah spisu.

III.

Stěžovatel je přesvědčen, že postupem jednak Okresního soudu v Prostějově a jednak Krajského soudu v Brně, jako soudu stížnostního, došlo k závažnému zásahu do ústavních práv stěžovatele, která garantuje Listina základních práv a svobod a jednak Ústava ČR.

Jak bylo výše uvedeno, v minulosti bylo na stěžovatele vedeno několik trestních řízení. Je nutné upozornit na skutečnost, že stěžovatel pěstuje vlastními silami léčivé konopí, které následně dle vlastní vůle mohl využívat stěžovatel a další nemocní s vážnými chorobami, kterým stávající medicína neumí pomoci, nebo jen za cenu negativní sekundárních následků. Je nepochybné a bylo doloženo do spisu, že léčivé konopí může výrazně pomoci v léčbě závažných onemocnění či aspoň zmírnit následky nemocí či bolesti způsobené onemocněním.

Je dále zcela nepochybné, že léčivé konopí využívají pouze a jen pacienti, kteří jsou tedy skutečně nemocní a využívají léčivé konopí pouze a jen pro tyto účely. To znamená, že léčivé konopí objektivně těmto pacientům pomáhá, kdy se následně zlepšuje jejich zdravotní stav, mírní či odeznívají některé příznaky či tlumí bolest a pacienti se můžou vracet k normálnímu životu.

Je tedy třeba zdůraznit, že stěžovatel je přesvědčen, že svým jednáním se snaží pomáhat lidem a rozhodně nikdy neměl žádnou vůli šířit ve společnosti toxikománii či se jiným způsobem snažit distribuovat konopí, tak jak tvrdí orgány činné v trestním řízení. Stěžovatel zde musí namítnout, že tato podstatná skutečnost a skutková podstata trestného činu nebyla nikdy orgány činnými v trestním řízení ani zkoumána a prokazována a to ani v řízení před soudem. Z tohoto důvodu stěžovatel vkládá svou energii do těchto soudních řízení a využívá oprávnění, které zákon připouští na jeho obranu. Jedním z těchto oprávnění je i podání návrhu na obnovu již skončeného pravomocného řízení. Stěžovatel ve svém návrhu uvedl pro něj veškeré relevantní důvody, pro které se domnívá, že by soud měl jeho návrhu vyhovět. Povinností jak Okresního soudu v Prostějově, tak Krajského soudu v Brně, bylo poskytnout stěžovateli právo na spravedlivý proces, jakož i všechny jednotlivé atributy tohoto práva garantovaného Listinou základních práv a svobod.

Už z odůvodnění Okresního soudu v Prostějově je zcela zřetelné, že tento soud rozhodně nedostal všem právům stěžovatele garantovaného Listinou. Jak bylo uvedeno, povinností soudu je ke každému jednotlivému účastníkovi daného řízení přistupovat objektivně, nestranně a zcela v souladu s jednotlivými předpisy. Právě z odůvodnění usnesení Okresního soudu v Prostějově je však stěžovatel přesvědčen, že ničeho takového soud vůči stěžovateli nedodržel. Není žádným tajemstvím, že stěžovatel tedy využívá veškerých možných právních cest se domoci pro něj subjektivně lepšího postavení ve vztahu k pěstování léčivého konopí. Vzhledem k jeho bydliště a místu jednání, primárně řeší tuto problematiku orgány v okrese Prostějov, zejména tedy Okresní soud v Prostějově.

Jak je uvedeno, stěžovatel je přesvědčen, že z odůvodnění soud jasně vyplývá, že soud postupoval vůči němu a jeho veškerým námitkám zaujatě a soud tedy neposkytl stěžovateli dostatečnou právní ochranu a tedy stěžovatel nemohl mít v dané věci spravedlivý proces, ač jeho to jeho právo.

Stěžovatel tímto Ústavnímu soudu předkládá zcela novou skutečnost, a to konkrétně **ust. § 2 nařízení vlády č. 207/1920 Sb.**, kterým vláda zcela uvolnila trh s konopnými výrobky a výrobu produktů konopí, neboť je v hrubém rozporu s nařízením vlády č. 455/2009 - na základě kterého došlo k odsouzení dle § 283 tr. zákoníku za nedovolenou výrobu konopných drog, neboť stěžovatel měl tzv. větší množství než malé, přičemž větší právní váhu nařízení vlády č. 207/1920 Sb. dává náleznost Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 13/12 ze dne 23. července 2013 vyhlášený ve Sbírce zákonů pod č. 259/2013 Sb, kterým došlo ke zrušení části ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, podle něhož měla vláda svým nařízením stanovit, jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Zároveň s tím pozbyly platnosti i § 2 a příloha 2 nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Podle Ústavního soudu je totiž nutno jako neústavní posoudit situaci, kdy vláda svým nařízením dotváří znaky skutkových podstat trestných činů. V případě znaku „množství větší než malé“ nejde podle názoru Ústavního soudu v nařízení vlády o pouhou konkretizaci zákonného ustanovení, ale nahrazování činnosti, která je v souladu s ústavním pořádkem vymezena pouze zákonodárci.

Z výše uvedeného tedy přímo vyplývá ta skutečnost, že obecné soudy se zcela nevyrovnaly s platností a účinností výše uvedeného nařízení vlády, které je dle právního informačního systému stále účinné a nedošlo k jeho zrušení. Stěžovatel si je vědom té skutečnosti, že Ústavní soud nemůže zasahovat do činnosti obecných soudů z hlediska aplikace jednoduchého práva, avšak zde se jedná o takový případ, kdy právě chybná aplikace a chybný postup ze strany obecných soudů může způsobit porušení práva na spravedlivý proces a nalomení zásady, že soud zná právo.

Dále je nepochybné, že tato ústavní stížnost stěžovatele právě přesahuje vlastní zájmy stěžovatele svým významem. Stěžovatel je o významnosti této ústavní stížnosti přesvědčen, neboť případně kladný závěr Ústavního soudu může ovlivnit případnou šanci na zpřístupnění léčivého konopí obecně.

Dále stěžovatel si dovolí odkázat na svou argumentaci ohledně postupu policejního orgánu při zjišťování celkové váhy květiny a zjištění obsahu množství látky THC. Jak už mnohokrát stěžovatel uváděl a dokonce opakovaně předložil důkazní prostředky, sám policejní orgán se při zjišťování obsahu množství THC musí řídit jednak zákony i vnitřními pokyny policejního orgánu. Právě sám policejní orgán na svých webových stránkách přímo informuje o jediném možném postupu při zjišťování obsahu THC v rostlině konopí. Co je nejpodstatnější, tak vždy policejní orgán musí zvážit celou rostlinu a z ní pak vypočítat obsah THC. Avšak v řízení před soudem zcela jasně vyplynulo, že policejní orgán postupuje vůči stěžovateli zcela jinak a to nevýhodně pro stěžovatele a to tak, že policejní orgán de facto váží pouze zelené části rostliny pod oddělení stonků a větviček a z nich tedy určuje výsledný obsah THC, aniž, jak policie sama veřejně deklaruje, by dopočítala s nulovým obsahem THC váhu hlavního stonku, větví a větviček a všeho, co nepošlo sítem.

Je zcela nesporné, že naznačený postup je pro stěžovatele zcela nevýhodný a tedy nezákonný. Touto nezákonností, kdy orgány činné v trestním řízení ignorovaly námitky stěžovatele, bylo zasaženo do práva na spravedlivý proces pro stěžovatele, kdy je nesporné, že pokud by soudy či jiné orgány postupovaly v souladu se zákonem, došlo by k daleko příznivějšímu právnímu výsledku pro stěžovatele.

Postupem nalézacího i odvolacího soudu, bylo silně zasaženo do subjektivních práv stěžovatele, kdy byl porušen článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel je přesvědčen, že zvláště v případě stěžovatele, soudy měly postupovat tak, aby v co nejvyšší míře byly zachovány stěžovateli práva na spravedlivý proces, a aby se mohl domáhat k přístupu soudu a pokusit se obnovou řízení zvrátit pro něj nepříznivý stav, což však Okresní soud v Prostějově, tak i Krajský soud v Brně neumožnily.

Rozhodnutí nalézacího i stížnostního soudu dle stěžovatele vykazuje dále zcela objektivní znaky přepjatého formalismu, což mnohokrát v minulosti svými rozhodnutí Ústavní soud napadal a kritizoval, že i přepjatý formalismus odporuje čl. 36 odst. 1 Listiny.

Stěžovatel závěrem pouze zdůrazňuje, že je přesvědčen, že Okresní soud v Prostějově a Krajský soud v Brně porušil svým postupem čl. 36 odst. 1 Listiny, tedy právo na spravedlivý proces, čímž značně zasáhl do subjektivních práv stěžovatele.

IV.

S ohledem na výše uvedené stěžovatelka žádá, aby Ústavní soud vydal podle ustanovení § 82 odst. 3 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, tento

n á l e z :

V důsledku porušení práva stěžovatele garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod, Ústavní soud zrušuje usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21.5.2019, č.j. 8 To 192/2019-558 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18.4.2019 č.j. 3 T 131/2017-2151.

Mgr. Dušan Dvořák